אנגעשריבן פון ס'ערער פארבאנד פון די אידישע וועלטלאכע שולן אין ווייניפעג

א מעשה מיט א חזיר, מיט א גאנז מיט א וואָלף און מיט א קאטשקע

אידיש פון ב. סרוצקי

געווען אמאָל א חזיר, א קאטשקע און א גאנז, וואס האבן געלעבט צווישן זיך זייער גוט. ס'איז געווען אייך א וואָלף, וואס האט געוואיינט ניט ווייט פון זיי אין וואלד. פארגליכט זיך איינמאל די דריי חברים צו בויען יעדער פאר זיך א שטיבעלע.

גייט אוועק די קאטשקע אין וואלד, קלייבט אן מאָך אין בלעטער אין בויט זיך אויס א הייזל. גייט די גאנז אייך אוועק אין וואלד, קלייבט זיך אייך אן בלעטער, מאך אין דינע צווייגן, אין שטעלט זיך אייף א שטיבל. דער חזיר אָבער האט געגנומען בלעטער, טשוויקעס און א האמער און האט אויסגעבויט א פעסטע הויז און אייפ'ן דאך האט ער אָנגעקלאפט א סך טשוויקעס מיט די שפיצן ארויף.

זיי זיינען נאָר פארטיק געווארן מיט דער ארבעט, ערשט דער וואָלף קומט צוגיין. גייט ער צו גלייך צו דער קאטשקעס הויז און זאָגט:— קאטשקע, עפן מיר. איך וויל ארייננקומען צו דיר:

— ניין, איך וויל ניט עפענען!

— נו, וועל איך ארויפקריכן אויף דיין דאך און וועל אזוי שפרינגען, וועל אזוי לאנג קלאפן, ביז איך וועל עס איינגאנצן צעברעכן.

— קריך, אויב דו ווילסט.

קריכט דער וואָלף ארויף אויף דער קאטשקעס שטיבל און צעברעכט עס. די קאטשקע אָבער איז אנטלאפן צו דער גאנז!

— גאנז, עפן מיר, איך דארף די קאטשקע וואס ביי דיר!

— ניין, איך וועל דיר ניט עפענען.

— נו, וועל איך ארויפקריכן אויף דיין שטיבל און וועל אזוי שפרינגען, וועל אזוי לאנג קלאפן, ביז איך וועל זי איינגאנצן איינוואלגערן.

— קריך אויב דו ווילסט.

קריכט ארויף דער וואָלף אויף דער גאנזס שטוב און וואלגערט עס איין. די גאנז איז אנטלאפן מיט דער קאטשקע צום חזיר.

גייט דער וואָלף אוועק צום חזיר: — שווייין, עפן מיר, איך דארף די גאנז מיט דער קאטשקע, וואס ביי דיר!

— ניין, כ'עפן ניט.

— נו, וועל איך ארויפקריכן אויף דיין שטיבל, וועל אזוי שפרינגען, וועל אזוי לאנג קלאפן, ביז איך וועל זי איינגאנצן איבערקערן.

קריכט דער וואָלף ארויף אויפ'ן דאך און הויבט אָן צו שפרינגען און קלאפן. שטעכן אים אָבער די טשוועקעס, וואס דער חזיר האט אָנגעקלאפט, און ער שפרינגט תיכף אראָפּ פון דאך. נעמט דער וואָלף און שטעקט אריין די נאָז אין שלאָס-לאך און קוקט אריין אינווייניק אין שטיבל זעען וואס עס טוט זיך דארטן. הערט ער, ווי דער חזיר זאָגט צו זיינע צוויי חברים: — לאָמיר זיך אָפּקאָכן א קאשע פון קוקורוזע. די, קאטשקע, גיי צעלייג א פייער, די, גאנז, גיי ברייג וואסער, און איך וועל איבערטראָגן די מעל אויף מיין עק.

קוקט דער וואָלף און טורמלט שטיל: — איי, וואָלט איך א בעלן געווען א כאפּ טאָן פון דעם עקל, וואָס טראָגט די מעל, ווי אויף א שטעקל. דערהערט דער חזיר און שרייט: — וואָלף וואָס זאָגסטו?

— עס, כ'זאָג, די קאטשקע צעלייגט גוט דאָס פייער . . . איי, וואָלט איך א בעלן געווען א כאפּ טאָן פונ'ם עקל וואָס טראָגט די מעל ווי אויף א שטעקל.

— וואָלף וואָס זאָגסטו?

— עס, כ'זאָג, די גאנז טראָגט גיך דאָס וואסער . . . איי, וואָלט איך געווען א בעלן צו כאפּן פונ'ם עקל וואָס טראָגט די מעל ווי אויף א שטעקל.

— וואָלף וואָס זאָגסטו?

— עס, כ'זאָג, די טראָגסט גוט די מעל.

אריבערגעטראָגן די גאנצע מעל, נעמט דער חזיר און פארמישט זי מיט קאלטע וואסער, גיסט אריין אין טאָפּ און נעמט מישן מיט א גרויסער קאכליע. דער וואָלף הערט ניט אויף נאָכצוקוקן.

אז די קאשע איז פארטיק געווארן און געווארן הוילע זוד, גיט דער חזיר א געשריי: — וואָלף, ווילסט אביסל?

— ס'א שאלה צי כ'וויל?!

— טאָ שטרעק אויס די לאפע.

עפנט דער חזיר אביסל די טיר, מיינט דער וואָלף, ער וועט קענען אריינכאפּן זיך אינווייניק און שטעקט אריין די לאפע. נעמט אָבער דער חזיר און גיסט אויס אויף איר א פולע קאכליע זודיקע קאשע, וואָס איז געווען אזוי הייס, אז דער וואָלף האט אזש אָנגעהויבן ביטער היילן און איז אנטלאפן אין וואלד אריין. פון דאמאָלסט אָן איז ער שוין מער צו זיי ניט געקומען. און דער חזיר, די קאטשקע און די גאנז האבן זאלבעדרים געלעבט אינאיינעם רואיק און גליקלאך.

שטענדיג

דארפט איהר זוכען דעם רויט-גרינעם פעקעדזש ווען איהר קויפט קאָרן פלייקס. נאָר דאן זענט איהר זיכער אז ס'איז קעלאָגג'ס. די פלייקס מיט דעם „וואונדער" טעם, געפאקט אין דעם אינערליך וואקס-פאַרזיגעלטען פאפיר וואס האלט זיי שטענדיג ווי

פריש-פון-אויוועז

קעלאָגג'ס קאָרן פלייקס זיינען אָבסאָלוט כשר אונטער דער השגחה פון אגודת הרבנים פון קאנאדא

Kellogg's

CORN FLAKES

* סערוויר מיט סילן אָדער קרים. אויסערגעוועהנליך געשמאק מיט פרוכטען אָדער זשעלע

ליד ער

א וויג ליד

אן אויסצוג פון לאָרד טעניסאָנס פּאָעמע: "די פרינצעסן"

אידיש פון דר. א. אייסען

שטיל און לינד, שטיל און לינד,
לינט פון מערבים,
לינד, לינד, אָטעם לינד,
איבער די כוואליעניקע וואסערן, ווי ווינט
אונטער דער זינדיקער לבנה, געשווינד
שיק ווידער אים צו מיר;
ווען מיין ליב קינד, מיין קליינס,
נאך שלאפט.

שלאף און רו, שלאף און רו,
עס קומט צו דיר דער טאטע באלד.
שלאף און רו, מיין ליבלינג דו,
עס קומט צו דיר דיין טאטע באלד;
עס קומט דער טאטע צו זיין קינד
אין נעסט.
זילבערזיגל בלאזן אין דער וועסט
אונטער זילבערגעס לבנה-ליכט:
שלאף-זשע קליין, ליב קינד מיינס, שלאף!

(::)

די פאווע און די גאנז

(פאבל)

פון יהושע גרינבערג

א פאווע מיט פארבנרייכע קאָלירן
האט מיט אורע פערערן געטאן שטאלצירן
און א יעדעס מאל
ווען זי פלעגט דורכגיין דעם גרינעם טאל
באוואקסן מיט גרינע גראז,
פלעגט זי זיך אנבלאזן
און גאוה'דיק דריין מיט'ן עק
ווי געוואלט אנווארפן א שרעק;
אדער זיך בארימען
פאר די גענז וואס פלעגן שווימען
אין א טייכל א קליינעס
מיט בלויע וואסער ריינע.
די גענז אָבער פלעגן זיך ניט אומקוקן,
די קעפּ אין וואסער טוקן
און פרייליך שטיפן
אין טייכל דעם טיפן,
טרעפט זיך אמאל,
אז די פאווע קומט אין טאל
און טרעפט א גאנז שטיין
איינע אליין.
בלאזט זיך די פאווע און
ווי זי פלעגט דאס שטענדיק טאן
און זיך גענומען דרייען ארום
דעם עק אויסגעשטעלט ווי א בלום
דעם קאפּ פארריסן
דער גאנז זאל דאס פארדריסן;
האט איר די גאנז אָנגעקוקט
מיט איר לאנגן האלז נעצויקט
די פליגלען געהויבן הויך
נעוואלט ציינן אז זי פארמאנט אויף
פליגלען אזוינע —
אמת טאקע פערערן ניט קיין שיינע.
אָבער צו וואס אין שיינע פערערן זיך פוצן
אז סוף כל סוף טוען אנדערע דאס נוצן . . .

א דייטש מיט א בייטש

פון מאני לייב

א דייטש מיט א בייטש
האט געשלאָגן זיין קינד;
די בייטש אין דער לופט
האט געפייפט ווי דער ווינט,

דאס קינד האט געוויינט
מיט א בעטנדיק קול,
געוויינט מיט'ן קינד
האט דאס גראז אינ'ם טאל;
א נחמה וואס האט
מאלעגיערט דאס גראז,
און איבער'ן וועג א דערשראקענער האז;

און איבער זיי אלעמען,
הויך אין איר קרוין,
די זון האט געוויינט
מיט א ביטער געוויין.

(::)

א בריוו איז ווי מען לייענט אים

א. ווילנער

א חזן פון א קליין שטעטל האט אוועק-געשיקט זיין אינגל אין א גרויסער שטאט לערנען. איינמאל באקומט דער חזן פון זיין אינגל א בריוו. אָבער גראד האט ער ניט געהאט ביי זיך די בריל, און ווייסן וויל ער זייער וואס זיין זון שרייבט. רופט ער אריין איינעם פון זיינע משוררים, א באס, אז ער זאל איבערלייענען דעם בריוו. א באס האט דאך אָבער א גראבע שטימע, נעמט ער דעם בריוו און לייענט עס מיט א גראבן קול:

"ליבער טאטע! איך דארף נויטיק האבן נייע שטיוול. שיק מיר גלייך געלט אויף דעם. פון מיר דיין זון, חיים".

אז דער חזן האט דערהערט ווי דער באס לייענט דעם בריוו, איז ער געווארן אויסער זיך.

— סטייטש, אזא יונגאטש דאס איז!

דעם טאטן שרייבט ער דאס אזא בריוו! ער בייזערט זיך גאר אויף מיר! ניין, איך וועל אים קיין געלט ניט שיקן!

און דער חזן איז געווען שטארק אויפ-געבראכט אויף זיין אינגל. א ווייל שפּע-טער באטראכט ער זיך, אז אפשר האט דער באס ניט גוט גלייענט דעם בריוו, און ער באשליסט צו הערן נאך איין מאל דעם בריוו גלייענען. דאס מאל האט ער אריינגערופן א אינגל מיט אן אלט שטי-מע. נעמט ער דעם בריוו און לייענט עס מיט געבעט:

"ליבער טאטע! איך דארף נויטיק האבן נייע שטיוול. שיק מיר גלייך געלט אויף דעם. פון מיר דיין זון, חיים".

אז דער חזן האט דערהערט ווי דער אינגל לייענט דעם בריוו איז ער געווארן גאר אנטציקט.

— איי גוט! האט דער חזן גערעד-מיט התפעלות, אָט איצט שרייבט מיין זון ווי א מענש. ער רעדט פיין און אידל, ווי א זון דארף רעדן צו א טאטן. וועל איך אים טאקע שיקן געלט אויף א פּאר נייע שטיוועלאך.

רעטענישן

1. קען א רעגן גיין צוויי טעג נאכאנאנד?
2. יעדער מענש פארמאגט דאס און קיי-נער ווייס ניט, וויפל ער פארמאגט?
3. א קינד זאגט צום טאטן — דו ביסט מיין טאטע און איך בין ניט דיין זון. ווי קען עס זיין?
4. וואס זינגט בעסער ווי א פידל, וואס גראבט טיפער ווי א רידל?
5. וואס איז גלייך צו א האלבן קוכן?
6. פארוואס זיינען פאראן אויף דער וועלט מער קשיות ווי תירוצים?

(::)

ווי צן

אוממעגלאך

אין דער 2טער אפטיילונג דערציילט א לערערן די קינדער לעגענדעס וועגן מבול. דערביי וויל ז'ן געבן אן אנרעגונג, אז די קינדער זאלן דיינקען אביסל זעלבסט-שטענדיק, שטעלט זי זיי דאריבער א פראַ-גע:— נו, ווי מיינט איר, קינדער, מיט וואס האט זיך נח פארנומען די גאנצע צייט וואס ער איז געשוואומען אין זיין תבה?

— ער האט געשפּייזט די חיות — ענטפערט א אינגעלע.

— ער האט געמאלקן די קי — זאגט א מיידעלע.

— ניין, איך ווייס! רופט זיך אָפּ אן אנדער אינגעלע, ער האט געבאפּט פיש.

— דאס איז אוממעגלאך! שרייט א פעאיק אינגעלע פון אן אנדער ווינקל.

— פארוואס מיינסטו אזוי? פרעגט די לערערן.

— ווייל זיי האבן געהאט בלויז איין פּאר ווערים.

* * *

א פראגע

— טאטע, איך האב נעכטן געזען אין צייטונג א פּאטאגראפיע פון צוויי צונויפ-געוואקסענע אינגלאך, איז דאס טאקע אן אמת?

— יא, דאס איז א סיאמיישער צווילינג.

— זיי האבן אויך געדארפט גיין אין שול?

— נאטירלאך . . .

— זיינען זיי געווען אויף גלייך אין די פעאיקייטן?

— איך ווייס-ניט, מסתמא ניט!

— גוט אָבער ווען איינער האט גע-דארפט גיין אין א העכערן קלאס און דער צווייטער ניט — וואס איז דאן געווען.

* * *

דאס הארץ

א מיליאָנער האט זיך געפילט ניט גוט. האט ער געהייסן רופן א דאקטאר. איז געקומען דער דאקטאר, באטראכט דעם פּאציענט און געזאגט: — איך פארזי-כער אייך, מיין הער, אז איר זייט פול-שטענדיק געזונט. דער ארגאניזם אן איי-זערנער, דאס הארץ פונקציאָנירט אזוי, אז בעסער דארף מען ניט.

— אַ, ה" פּראָפעסאָר, מאכט דער מי-ליאָנער, ס'איז קיין וואונדער ניט וואס דאס הארץ איז אין אנדערענונג, איך האב עס אין לעבן זייער ווייניק גענוצט.

* * *

אין דער תקופה פון רעקלאמע

דער קליינער בערעלע, א סוחר'ס א" זון זעט דאס ערשטע מאל אין לעבן א גרויסן רענגבויגן אויפ'ן הימל.

— טאטע, פרעגט ער פארוואונ'דערט מיט א מינע פון א ווייסער, ווער רעקלא-מירט זיך דאס אזוי?

ניי מאשינען

אויף זייער קליי-נע אויסצאלונ-גען קאנט איר קריגן ביי מיר. 15 יאר דערפא-רונג. דער עלט-סטער אידישער אנענט. איך קאן אויך פארריכטן אייער מאשין.
טעלעפאָנירט 52 501

JOS. LITMAN
465 Dufferin Ave. Phone 52 501

Reliance
Ink
100 פּראָצענט קענערייען
די טינט אויף וועלכער איר קענט זיך פארלאזן.

פיינט אייער
הויז איצט
שיין, גוט און ביליק
ראיעלע ארבעט און צופרידנהייט
MAX GORDON
484 FLORA AVE.

אומפארדייאנג

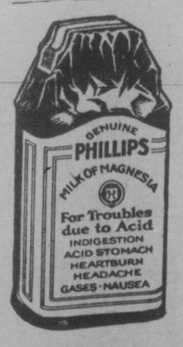

באלדיקע הילף!

דאס וואס א סך מענשן רופן אן אומפארדייאונג איז געוויינלאך אן אר-בערפלוס פון זוירקייט אין מאגן. די שפּייז איז געווארן זויער. די מאמעס טאלע רפואה איז אן אלקאלי וואס נעטראליזירט זוירקייט. אָבער נוצט ניט קיין גראבע מיטלען, נוצט וואס אייער דאקטאר וואלט אייך געראטן.

די בעסטע הילף איז פילופס מילק אף מאגנעזיא. פאר די 50 יאר זינט עס איז דערפונדן געווארן איז עס פארבליי-בען סטאנדארד מיט דאקטורים. איר וועט אויסגעפינען אז קיין אנדער מיטל ארבעט ניט אזוי ווירקזאם, אזוי ניט שעדלאך, אזוי גוט.

איין טעמ'לאזע לעפל. אין וואסער נעטראליזירט א סך מאל איר פארנעם אין זוירקייט. די רעזולטאטן זיינען מאמענטאל, ניט ניט קיין שלעכטע נאך-ווירקזאמקייטן. איינמאל אז איר וועט שטודירן דעם פאקט, וועט איר קיינמאל ניט האבן צו טאן מיט אי-בערפלוס זוירקייט אויף גראבע אופ-נים. גייט שטודירן — אוצט — די דא-זיקע מעטאדע איז וואונדערבאר.

זייט זיכער צו קויפן די ריכטיקע פילופס מילק אף מאגנעזיא צוגעשריבן פון דאקטוירים פאר 50 יאר אין קא-נאדע. אויב אויסגעפינען אז קיין אנדער מיטל ארבעט ניט אזוי ווירקזאם, אזוי ניט שעדלאך, אזוי גוט.

העפלאך דארף מען זיין

(שלום פון זייט 6)

גייער, ווידעראמאל פון העפלאכקייט ווע-גען.

— ניין, ווארט אויס — מאכט יענער

— איר זעט דאס ס'רעגנט. איך וועל אייך צופירן נעענטער, ביז דער טיר פון סטייזשאן.

בלייבט ער שוין זיצן אונזער פוסגייר-ער, און זעט ווי דער העפלאכער מענש דרייט זיך און קלינט זיך און קירעוועט די מאשין, כדי אויסצוקומען וואס נע-ענטער צום אריינגאנג פון דעם סטיי-שאן, כדי אונזער פוסגייער זאל חלילה ניט פארנעצט ווערן.

— אט, איצט קאנט איר ארויסגיין

— מאכט יענער צום סוף מיט גרויס צופרידנקייט מיט זיך אליין.

— א דאנק, א דאנק! — ענטפערט אונזער פוסגייער מיט גרויס העפלאכ-קייט און שפּרינגט ארויס פון דער מא-שין. עגדלאך, באפרייט זיך . . .

ער וויל זיך לאזן גיין ווייטער, גלייך אינ'ם רעגן, נאר ער שעמט זיך. פאר יענעם, מיט די גרויע, און שמייכלענדי-קע אויגן.

ווארט ער צו ביז יענער דרייט אויס די מאשין, שאקלט ווידער צו אים מיטן קאפּ, געזעגנט זיך הייסט עס, און פארט ענדלאך אוועק.

אונזער פוסגייער קוקט אים נאך מיט א פריי הארץ. ענדלאך, ענדלאך קאן ער ווייטער גיין זיין וועג.

און ער גייט.

— — — — — — — — — — — —

איצט פארשטייט איר ווי א מענש דארף זיין העפלאך? . . .

צו אלע פרעזידענטן אָדער סעקרעטארן

— פון —

שולן, פאראיינען, אָרגאניזאציעס, חברות, אנשטאלטן און א. וו.

פון אלע שטעט און שטעטלאך פון גאנץ מערב קאנאדע

איר האט געווים שוין באמערקט אונזערע אנאנסן, אז מיר גרייטן זיך איצט ארויסצוגעבן א

יובילייי בוך

לכבוד דעם 20טן יובילייי פון

"דאָס אידישע וואָרט"

דאך בוך וועט אנטהאלטן אן אויספירלאכע געשיכטע פון דער אנטוויקלונג פון דעם אידישן ישוב אין מערב קאנאדע. איינשליסנדיק א באריכט פון אלע אידי-שע ארגאניזאציעס וועלכע האבן בייגעטראגן צו דער אנטוויקלונג.

מיר גלויבן, אז איר זייט פאראינטערעסירט אין אונזער גרויסער אונטערנע-מונג, און אז איר וואלט געווים וועלן זעען אז אייער ארגאניזאציע זאל פארצייכנט ווערן אין דער דאזיקער היסטאָרישער אויסגאבע.

צוליב דעם שיקן מיר אייך דעם דאזיקן בריוו, און מיר בעטן אייך איר זאלט ענטפערן אויף די באצייכנטע אנפראגעס — און צושיקן אונז דעם ענטפער אזוי שנעל ווי מעגלאך. אויב ס'איז פאר אייך מעגלאך, בעטן מיר אייך געבן מער אויספירלאכע איינצעלהייטן.

זייט אזוי גוט און שרייבט קלאר און דייטלאך, אזוי אז, מיר זאלן קיין טעות ניט מאכן.

מיט דרך ארץ,
"דאס אידישע וואָרט"

אנפראגעס

1. נאמען פון אייער ארגאניזאציע _____
2. ווען איז זי געגרינדעט געווארן? _____
3. ווער זיינען געווען די ערשטע גרינדער אדער די ערשטע אפיסערס?
   פרעזידענט _____
   וויצע-פרעזידענט _____
   וויצע-פרעזידענט _____
   טרעזשורער _____
   סעקרעטאר _____
4. וואס איז דער צוועק פון אייער ארגאניזאציע? _____
5. נעמט אייער ארגאניזאציע אפיציעל אן אנטייל, אדער שטיצט אנדערע אידישע אונטערנעמונגען? _____
6. וועלכע? _____
7. גיט א קורצן איבערבליק וועגן אייער טעטיקייט _____
8. ווער זיינען די איצטיקע באאמטע (פאר 1930):
   פרעזידענט _____ אפיסערס:
   וויצע-פרעז. _____
   וויצע-פרעז. _____
   טרעזשורער _____
   סעקרעטאר _____
   אונטערנעשריבן פון
   נאמען _____
   אדרעס _____

מיר האבן ענלאכע אנפראגעס צוגעשיקט, דורך פאסט, צו די סעקרעטארן אדער פרעזידענטן פון אלע ארגאניזאציעס און א. וו., וועמעס נעמען מיר האבן אין אונזערע ביכער. אויב איר האט נאך ניט באקומען אזא בריוו, קאנט איר דאס אויס-שניידן, אויספילן די בלאנקע שורות פון די אנפראגעס, און עס באלד צושיקן צו:

Israelite Press, 165 Selkirk Ave., Winnipeg, Man.

ספּעציעלע ביישטייערונגען צו רעדן-צירן דעם חוב פון דעם מערב קאנא-דער אידישן בית-יתומים

בראנפמאן פאמיליע	$2,000.00	מר. און מרס. א. א. היפּס	50.00
ליידים סאסייטי בית יתומים	3,000.00	פּראָפּאיסקער ליידים אייד	25.00
מוטער פאראיין פון ת'ת	10.00	ה. פריד	25.00
מר. און מרס. נ. שמעלניצקי	5.00	א. י. זלאטין	25.00
מר. און מרס. פענער (לעדאק)	10.00	ה. א. אייזעקס	5.00
מר. און מרס. ה. סטיינבערג	100.00	מר. און מרס. ס. אסטראוו	5.00
פ. בלומאס	15.00	ווינניפעג טשאפטער הדסה	25.00
דר. דוש. שייען	5.00	ק. ריים	100.00
ראז ארטור (סאסקאטון)	25.00	"דאס אידישע וואָרט"	25.00
כ. ברוזער (בווירטש היל)	5.00	ב. מ. קאהען	10.00
נ. ריטשמאן	10.00	מר. און מרס. ה. נ. טאבייעס	25.00
מ. לייאנס	10.00	מרס. ר. גאלדין (שיקאגא)	5.00
ה. לייבאוויטש (ניפאווא)	5.00	באראריצקי ברידער	25.00
מרס. מ. פינקלשטיין	25.00	מר. און מרס. מ. דארפמאן	25.00
ס. דוש. נעמעץ (וואטראוס)	5.00	מר. און מרס. סעם ראזנער	50.00
מ. ווערב (ריטשארד)	25.00	דר. און מרס. מ. פינקלשטיין	25.00
ליידים אקז. לינת הצדק	10.00	דר. און מרס. מ רייזיד	50.00
באבראוועך ליידים אייד סאס.	25.00	ס. באריש (ראקאנוויל)	5.00
דז. שווארצפילד (דערזשיינע)	25.00	ה. בארסקי (קענוואוד)	5.00
פ. א. ע. דזשארזש האמילטאן	5.00	כ. שווארץ (מוס דזשאו)	5.00
מרס. ב. זלאבינסקי	25.00	ה. קרינדל	2.00
מרס. ר. קעני	10.00	דאמיניאן שיט מעטאל און	
ס. דווארקין (קאלגארי)	25.00	רופינג קאמ.	5.00
מ. ראזען	6.00	וו. י. קריסמאן	5.00
מרס. ה. סילווערמאן	5.00	שולמית טשאפטער הדסה	10.00
מר. און מרס. ס. קאלמאן	10.00	מ. א. ניטיקמאן (גרעטנא)	5.00
פ. מאס	10.00	מ. גאלדבערג (ווינקלער)	25.00
מ. דזשייקאב	10.00	מ. ר. מארקאוויטש	5.00
מר. און מרס. מ. פריד	25.00	ס. בראנסטאן (פּלום קאוליי)	25.00
ב. דזשייקאב	100.00	דזש. וויינסטאק (דזשאנסטאן)	5.00
אינדעפ. פרי לאאן אס'ן		וו. רובין	3.00
מענער און פרויען	50.00	ס. סאפרין	5.00
מר. און מרס. י. הורוויץ	50.00	ה. הערמאן	2.00
מר. און מרס. ה. קיי	25.00	אי. טשערניאק	2.00
ב. ברענמאן	3.00	ד. גורעוויטש (לימעריק)	5.00
מר. און מרס. ב. לעווין	10.00	מ. הוהטיג (פּאָרט ארטור)	25.00
נארט וועסט פישעריס	10.00	ד. קאהען	10.00
דזש. גלאסמאן (דובוק, סאסק.)	5.00	ס. בלוס	10.00
דר. ס. קאברינסקי	5.00	ב. פיערס פאר קא.	5.00
א. באסין (דערזשיינע)	2.00	מרס. ס. נאזיק	3.00
היברו ליידים פון רעדזשיינע	75.75	דזש. גלארסטאן	2.00
סעם רעווקין	3.00	י. פענער (לעדאק)	10.00
א. קרעגדל	3.00	ה. דזש. מינדעס און קא.	3.00
ה. דזשאבינסקי (קאלגארי)	5.00	פ. בעקער	25.00
דזש. אווערבאך	10.00	מרס. מאלקאוו	5.00
א. טרייזדמאן (דענאראא)	3.00	ליידים אקזיל. בית יתומים	50.00
א. טרעסטער (וואולסלי)	10.00		